

SUMARI

- 1. IS - DEDUÏBILITAT DE PROVISIONS PER PRIMES I INDEMNITZACIONS**
Si en un exercici prescrit es va dotar comptable i fiscalment una provisió fiscalment no deduïble, haurà de donar-se l'ingrés fiscal corresponent a la seva reversió comptable.
- 2. IS. REQUISITS PER A APLICAR EL TIPUS REDUÏT DEL 15% EN ENTITATS DE NOVA CREACIÓ QUE REALITZEN LES MATEIXES ACTIVITATS QUE ELS SEUS SOCIS O ENTITATS VINCULADES A AQUESTS**
La recent resolució vinculant V1627-25, de 15 de setembre de la Direcció General de Tributs ha aportat noves precisions rellevants sobre aquesta mena de supòsits.
- 3. IRPF. S'EXIGEIX UNA TRIPLE PROVA PER A DESVIRTUAR UN GUANY PATRIMONIAL NO JUSTIFICAT**
En dues Sentències de 27 de novembre de 2025 (Rekurs número 5514/2023 i 2028/2023), el Tribunal Suprem ha analitzat en cassació quines proves ha d'aportar el contribuent per a poder desvirtuar la imputació d'un guany de patrimoni no justificada.
- 4. IRPF - DEDUCCIONS PER OBRES DE MILLORA DE L'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA**
La consulta tributària V1462-25, de 5 d'agost de 2025, analitza l'aplicació d'aquestes deduccions a un supòsit en el qual el contribuent realitza diverses actuacions orientades a la reducció del consum energètic del seu habitatge, com ara la instal·lació d'aerotèrmia i plaques solars fotovoltaiques, la substitució de finestres i la millora de l'aïllament tèrmic.
- 5. IRPF - TRANSMISSIÓ D'IMMOBLE ARRENDAT I AMORTITZACIÓ MÍNIMA EN EL CÒMPUT DELS GUANYES PATRIMONIALS**
El Tribunal Suprem, en la seva Sentència de 20 de novembre de 2025 (STS 5416/2025), fixa doctrina sobre el càlcul del guany patrimonial en la transmissió d'immobles arrendats en l'IRPF, quan el contribuent no exerceix activitats econòmiques.
- 6. IRPF - REGLA D'AMORTITZACIÓ DE BÉNS IMMOBLES ARRENDATS EN ELS RENDIMENTS DEL CAPITAL IMMOBILIARI**
El Tribunal economicoadministratiu Central aclareix l'efecte de la regla d'amortització dels béns immobles arrendats en el còmput d'unes certes rendes obtingudes per contribuents de l'IRPF.
- 7. ITP I AJD. L'ADMINISTRACIÓ NO POT ASSIGNAR DOS VALORS A UN MATEIX IMMOBLE ADQUIRIT EN UN MATEIX ACTE PER DIVERSOS COPROPIETARIS**
El Tribunal Suprem estableix que l'Administració Tributària no pot assignar valors distints a un mateix immoble quan ha estat adquirit en un únic acte per diversos copropietaris.
- 8. IP. DEDUÏBILITAT DELS DEUTES DERIVATS DE L'IRPF**
El Tribunal Suprem, en la seva Sentència 1584/2025, de 5 de desembre, fixa doctrina sobre el moment rellevant per a la deduïbilitat dels deutes de l'IRPF en la base imposable de l'Impost sobre el Patrimoni.
- 9. IMPOST SOBRE DONACIONS - NO POT APLICAR-SE LA BONIFICACIÓ PER PARENTESC EN LA CESSIÓ GRATUÏTA DE DRETS DE CRÈDIT MITJANÇANT DOCUMENT PRIVAT**
Així ho estableix la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, número 660/2025, de 3 d'octubre de 2025, recurs número 1072/2023.

1. IS - DEDUÏBILITAT DE PROVISIONS PER PRIMES I INDEMNITZACIONS

El TEAC en la seva resolució de 20 d'octubre de 2025 (RG 8218/2022), analitza la **deduïbilitat en l'IS de provisions per bonus i indemnitzacions**, reiterant que només són fiscalment deduïbles quan existeixi una **obligació certa, exigible i degudament acreditada**, conforme als articles 14 LIS i 105 LGT.

No resulten deduïbles les provisions basades en **obligacions implícites, expectatives o pràctiques habituals**, ni aquelles **condicionades a fets futurs i incerts**.

Així mateix, el Tribunal declara improcedent imputar en exercicis no prescrits provisions comptabilitzades en **exercicis ja prescrits**, encara que el saldo romanguí en balanç (Article 121 LIS).

Es confirmen les **regularitzacions i sancions** al no apreciar-se interpretació raonable de la norma.

Conclusió pràctica

Aquesta resolució reforça un criteri consolidat del TEAC:

- ✓ **Les provisions per bonus i indemnitzacions només són fiscalment deduïbles si existeix una obligació certa, exigible i degudament documentada.**
- ✓ **Les pràctiques habituals, expectatives o compromisos condicionats a fets futurs no generen despesa deduïble.**
- ✓ **No cal regularitzar en exercicis no prescrits provisions comptabilitzades en exercicis ja prescrits únicament per romandre en el balanç.**
- ✓ **La reversió comptable de provisions ja dotades en exercicis prescrits ha d'integrar-se en la base imposable de l'IS en l'exercici en què es realitza la reversió.**

2. IS. REQUISITS PER A APLICAR EL TIPUS REDUÏT DEL 15% EN ENTITATS DE NOVA CREACIÓ QUE REALITZEN LES MATEIXES ACTIVITATS QUE ELS SEUS SOCIS O ENTITATS VINCULADES A AQUESTS

La Direcció General de Tributs, en la seva resolució vinculant **V1627-25 (15-09-2025)**, aclareix els requisits per a aplicar el tipus reduït del 15% **en l'Impost de Societats** a entitats de nova creació que desenvolupen activitats coincidents amb les dels seus socis o altres entitats vinculades.

La DGT conclou que **la mera coincidència d'activitat no impedeix l'aplicació del tipus reduït**, sempre que **no existeixi transmissió jurídica prèvia del negoci o dels actius afectes** des de persones o entitats vinculades a la nova societat.

En particular, la resolució precisa que:

- L'exclusió per continuïtat d'activitat només opera si, a més de la vinculació, **ha existit una transmissió jurídica efectiva** de l'activitat.
- L'exclusió relativa a persones físiques que exercien l'activitat l'any anterior **només s'aplica quan un soci, de manera individual**, ostenta **més del 50% del capital** de la nova entitat.
- La coincidència de socis persones físiques **no determina per si sola** l'existència d'un grup mercantil; és necessària una **relació de control** conforme a l'article 42 del Codi de Comerç.
- El tipus reduït no resulta aplicable a **entitats patrimonials**, devent el contribuent acreditar que desenvolupa una **activitat econòmica real** i que els seus actius estan afectes a ella.

Aquesta doctrina resulta especialment rellevant en sectors on és habitual estructurar l'activitat mitjançant societats independents amb un mateix nucli inversor (immobiliari, energies renovables, infraestructures, retail, empreses familiars o startups). En aquests casos, **la correcta delimitació jurídica de les activitats, l'absència de transmissió formal i l'adequada acreditació de l'activitat econòmica** són elements clau per a sostenir l'aplicació del tipus reduït del 15%.

3. IRPF. S'EXIGEIX UNA TRIPLE PROVA PER A DESVIRTUAR UN GUANY PATRIMONIAL NO JUSTIFICAT

El **Tribunal Suprem**, en les seves sentències de 27 de novembre de 2025 (Rekurs número 5514/2023 i 2028/2023), fixa criteris d'especial rellevància pràctica per a la defensa enfront de regularitzacions per guanys patrimonials no justificats en l'IRPF.

La principal conclusió és que **no n'hi ha prou amb identificar l'origen econòmic dels fons**. Per a desvirtuar la presumpció de l'article 39 LIRPF, el contribuent ha d'aportar una **prova completa i coherent** dels següents extrems:

- **Origen objectiu:** com es transmeten els fons o béns (transferència, ingrés en efectiu, etc.).
- **Origen subjectiu:** qui realitza la transmissió.
- **Causa jurídica:** quin és el negoci jurídic que justifica l'alteració patrimonial (donació, préstec, crèdit, herència, etc.).

Des d'una perspectiva operativa, la doctrina exigeix que la documentació aportada **permeti reconstruir sense fissures la traçabilitat dels diners**, evitant incoherències temporals o quantitatives. No resulten suficients els contractes genèrics, de data posterior als ingressos, ni aquells que no permeten vincular de manera directa els abonaments bancaris amb el negoci jurídic invocat.

En la pràctica, aquestes sentències reforcen la necessitat d'anticipar-se **a la prova**: documentar adequadament les donacions o préstecs familiars, identificar els comptes d'origen i destinació, i conservar justificants que permetin acreditar no sols el *d'on* i el *de qui*, sinó també el *per què* de la transmissió.

Finalment, el Tribunal recorda que l'exclusió del guany patrimonial en l'IRPF **no exclou automàticament la tributació per altres figures impositives**, en particular l'Impost sobre Successions i Donacions, aspecte que ha de ser tingut en compte en la planificació fiscal d'aquesta mena d'operacions.

4. IRPF - DEDUCCIONS PER OBRES DE MILLORA DE L'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA

El **Reial decret llei 19/2021**, modificat pel **Reial decret llei 8/2023**, regula **tres deduccions temporals en l'IRPF** per obres de rehabilitació energètica d'habitatges i edificis residencials, en el marc del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència.

La **consulta vinculant V1462-25, de 5 d'agost de 2025**, analitza l'aplicació d'aquestes deduccions a actuacions com la **instal·lació d'aerotèrmia i plaques solars**, la **substitució de finestres** i la **millora de l'aïllament tèrmic**, conclouent que, en principi, poden donar dret a deducció si es compleixen els requisits legals.

Tipus de deducció

- **20%** de les quantitats satisfetes (base màxima anual: **5.000€**), quan les obres redueixin almenys un **7% la demanda de calefacció i refrigeració**.
- **40%** (base màxima anual: **7.500€**), si s'aconsegueix una **reducció mínima del 30% del consum d'energia primària no renovable** o una **qualificació energètica A o B**.
- **60%** per a obres en **edificis d'ús residencial** (base anual: **5.000€**, amb possibilitat d'aplicar l'excés en els **quatre exercicis següents**, fins a **15.000€**).

En tots els casos, la millora energètica ha d'acreditar-se mitjançant **certificat d'eficiència energètica emès després de les obres**.

Regles comunes

Les deduccions són **incompatibles entre si**, no resulten aplicables a parts de l'habitatge afectes a activitats econòmiques i la base de deducció es compon de les **quantitats efectivament satisfetes per mitjans bancaris**, minorades per les **subvencions públiques rebudes**. L'import deduïble no pot excedir de la **quota íntegra estatal i autonòmica** de l'exercici.

5. IRPF – TRANSMISSIÓ D'IMMOBLE ARRENDAT I AMORTITZACIÓ MÍNIMA EN EL CÒMPUT DELS GUANYS PATRIMONIALS

El **Tribunal Suprem**, en la seva **Sentència, de 20 de novembre de 2025 (STS 5416/2025)**, fixa doctrina sobre el **càlcul del guany patrimonial en la transmissió d'immobles arrendats en l'IRPF**, quan el contribuent **no exerceix activitats econòmiques**.

Qüestió controvertida

Es discutia si, per a determinar el **valor d'adquisició** de l'immoble transmès, el contribuent havia de minorar-lo **obligatòriament en l'amortització màxima del 3%**, o si podia aplicar **una amortització inferior**, encara que l'immoble hagués generat rendiments del capital immobiliari.

Criteri del Tribunal Suprem

L'Alt Tribunal distingeix clarament entre:

- L'amortització **com a despesa deduïble** en els rendiments del capital immobiliari (Article 23.1.b LIRPF), on el **3% actua com a límit màxim**, i
- L'amortització **mínima** que ha de minorar el valor d'adquisició a l'efecte del càlcul del guany **o pèrdua patrimonial** (Article 35 LIRPF i article 40 RIRPF).

El Suprem conclou que:

- **No és obligatori aplicar l'amortització màxima del 3%** per a calcular el guany patrimonial.
- El contribuent **pot aplicar una amortització inferior**, sempre que encaixi en el concepte d'amortització **mínima**, fins i tot utilitzant **criteris comptables o taules d'amortització** (com l'Ordre de 27 de març de 1998).
- El fet que l'arrendament no constitueixi activitat econòmica **no impedeix aplicar una amortització mínima distinta del 3%**.

Doctrina fixada

En la transmissió d'un immoble arrendat per un contribuent de l'IRPF **sense activitat econòmica**, **no procedeix imposar automàticament l'amortització del 3%** per a minorar el valor d'adquisició; és admissible **una amortització inferior degudament justificada**.

Conseqüències pràctiques

La Sentència reforça la posició del contribuent enfront del criteri administratiu i **redueix el risc de regularitzacions** en transmissions d'immobles arrendats, en permetre una **major coherència entre l'amortització real del bé i la tributació del guany patrimonial**.

6. IRPF - REGLA D'AMORTITZACIÓ DE BÉNS IMMOBLES ARRENDATS EN ELS RENDIMENTS DEL CAPITAL IMMOBILIARI

El Tribunal economicoadministratiu Central (TEAC) en la seva Resolució **de 18 de desembre de 2025 (unificació de criteri)**, fixa criteri sobre el **límit de l'amortització fiscalment deduïble** en l'IRPF per a immobles arrendats.

El TEAC estableix que, encara que la normativa permet deduir anualment com a despesa d'amortització el **3% del major entre el valor cadastral o el cost d'adquisició** (exclòs el valor del sòl), **l'amortització acumulada no pot superar, en cap cas, el valor d'adquisició de l'immoble**, igualment exclòs el valor del sòl.

Aquest límit global s'aplica **amb independència del límit anual reglamentari**, ja que l'amortització ha de respondre a una **depreciació efectiva**, i no és possible amortitzar un bé per sobre del seu valor d'adquisició, perquè això suposaria un valor fiscal negatiu.

El criteri resulta aplicable tant a immobles adquirits a títol onerós com lucratiu i **unifica doctrina**, corregint resolucions de tribunals econòmicoadministratius regionals que negaven l'existència d'un límit global a l'amortització acumulada.

7. ITP I AJD. L'ADMINISTRACIÓ NO POT ASSIGNAR DOS VALORS A UN MATEIX IMMOBLE ADQUIRIT EN UN MATEIX ACTE PER DIVERSOS COPROPIETARIS

El Tribunal Suprem, en Sentència de **9 de desembre de 2025**, conclou que l'Administració Tributària **no pot assignar valors diferents a un mateix immoble** quan aquest ha estat adquirit en un únic acte per diversos copropietaris.

En el supòsit analitzat, dos contribuents van adquirir un immoble al 50% per un preu declarat de 36.000€, presentant cadascun la seva autoliquidació de l'ITP i AJD. Posteriorment, l'Administració va iniciar un procediment de comprovació limitada que va elevar el valor de l'immoble a 47.910,79€ i va aplicar el tipus general de l'impost. No obstant això, la liquidació resultant **només va ser notificada a un dels copropietaris**, quedant ferm per a aquest, mentre que l'altra copropietària, al no haver estat notificada, va poder formular al·legacions que van ser estimades, mantenint-se el valor inicialment declarat.

El Tribunal Suprem considera que aquesta situació genera una **desigualtat de tracte injustificada**, incompatible amb l'ordenament tributari, en assignar-se **bases imposables distintes sobre un mateix ben adquirit en unitat d'acte**. Tal pràctica vulnera els principis de **capacitat econòmica i justícia tributària**.

Així mateix, l'Alt Tribunal assenyala que no pot emportar-se a l'extrem la consideració d'acte ferm i consentit quan la disparitat de valors deriva d'una **omissió imputable a la pròpia Administració**, concretament la falta de notificació a un dels copropietaris.

Conclusió: es desestima el recurs de cassació i es confirma l'anul·lació de la liquidació practicada, reafirmant que el valor comprovat ha de ser únic per a tots els obligats tributaris afectats.

8. IP. DEDUCIBILIDAD DELS DEUTES DERIVATS DE L'IRPF

El Tribunal Suprem, en la seva **Sentència 1584/2025, de 5 de desembre**, fixa doctrina sobre el moment rellevant per a la **deduïbilitat dels deutes de l'IRPF en la base imposable de l'Impost sobre el Patrimoni (IP)**.

La Sala aclareix que **només són deduïbles en l'IP els deutes de l'IRPF que existeixin i siguin exigibles a la data de meritació de l'IP (31 de desembre)**. En conseqüència, **no resulta correcte atendre la data que es practica la liquidació de l'IRPF**, ja que aquesta liquidació no constitueix un nou deute, sinó la concreció d'una obligació ja existent.

Així mateix, el Tribunal distingeix entre:

- **Deutes de l'IRPF corresponents a exercicis anteriors o coincidents amb l'exercici de l'IP**, que **sí que poden ser deduïbles**, sempre que siguin exigibles, encara que la liquidació estigui recorreguda o no sigui ferma.
- **Deutes de l'IRPF nascudes amb posterioritat a la meritació de l'IP**, que **no són deduïbles**, per inexistents en aquest moment.

Amb aquesta sentència, el Tribunal Suprem **reitera i consolida la jurisprudència prèvia**, confirmant que el criteri determinant és l'existència **i exigibilitat del deute a la data de meritació de l'Impost sobre el Patrimoni**, i no la data de la seva posterior comprovació o liquidació administrativa.

Comentari pràctic

A la llum d'aquesta doctrina, resulta especialment rellevant **revisar la situació dels deutes de l'IRPF existents a 31 de desembre** en la planificació i revisió de l'Impost sobre el Patrimoni. En particular, podran **incloure's com a deutes deduïbles** aquelles corresponents a exercicis anteriors o al propi exercici, **encara que es trobin recorregudes o no siguin ferms**, sempre que el deute sigui **exigible en la data de meritació de l'IP**.

Per contra, **no seran deduïbles** els deutes de l'IRPF que **neixin amb posterioritat al 31 de desembre**, fins i tot quan derivin de regularitzacions o liquidacions practicades amb posterioritat per l'Administració.

Aquest criteri reforça la importància de **documentar adequadament els deutes tributaris existents a la data de meritació**, així com d'analitzar la seva exigibilitat, a fi d'evitar **ajustos i contingències en comprovacions de l'Impost sobre el Patrimoni**.

9. IMPOST SOBRE DONACIONS. NO POT APLICAR-SE LA BONIFICACIÓ PER PARENTSC EN LA CESSIÓ GRATUÏTA DE DRETS DE CRÈDIT MITJANÇANT DOCUMENT PRIVAT

El **TSJ de Madrid** en la seva sentència **número 660/2025, de 3 d'octubre de 2025, recurs número 1072/2023**, desestima el recurs interposat contra la liquidació de l'Impost sobre Successions i Donacions derivada d'una **cessió gratuïta de crèdits** realitzada per uns pares a favor dels seus fills mitjançant **document privat**.

El Tribunal conclou que l'operació constitueix **una veritable donació "intervius"**, en transmetre's drets de crèdit **sense contraprestació**, extrem que a més es reconeix expressament en el propi contracte. En conseqüència, s'integra plenament el **fet imposable de l'ISD**.

Així mateix, es rebutja l'aplicació de la **bonificació del 99% prevista en la normativa autonòmica de la Comunitat de Madrid**, al no complir-se el requisit formal que la donació es documenti en **escriptura pública**. El Tribunal aclareix que la mera presentació del document privat davant l'Administració Tributària **no el converteix en document públic**, ni supleix la intervenció notarial exigida per la norma.

La sentència reitera doctrina prèvia de la mateixa Sala i confirma que la bonificació només resulta aplicable quan la donació es formalitza en document notarial, ja sigui en el moment de la meritació o amb posterioritat mitjançant elevació a públic, circumstància que no concorre en el cas analitzat.

